

จดหมายข่าวสถานพัฒนาคุณาจารย์ FDA Newsletter

สถานพัฒนาคุณาจารย์ แหล่งเรียนรู้ทางการจัดการศึกษาและการวิจัยการศึกษา
ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ

ฉบับที่ 3 ปีที่ 9 ประจำเดือนมีนาคม 2559

สารบัญ

- ◆ รอบรู้ มทส. 1
- ◆ Teaching Whimsies 2
The Pause and Other Things
- ◆ บทความเทคนิคการสอน 3
เทคนิคการสอนจากรุ่นสู่รุ่น
โดย อ. ดร.ศิริวรรณ โชคคำ

รอบรู้ มทส.

ยินดีต้อนรับ

อาจารย์ ดร.ฉัตรชัย พิศพล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

ได้รับวุฒิ Ph.D. (Management), Huazhong University of
Science and Technology, The People's Republic of
China

อาจารย์ ดร.นันทวุฒิ คะอังกู

อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ได้รับวุฒิ วิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิศวกรรมคอมพิวเตอร์)
จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

Asst. Prof. Dr. Arjuna Peter Chaiyasena
School of Mathematics
Suranaree University of Technology
Nakhon Ratchasima, Thailand
E-mail: achaiyasena@hotmail.com

The Pause of Other Things

A few weeks ago, I was lecturing in my eight o'clock in the morning Calculus I class. The material was a bit involved, with lots of descriptions on the visualizer. Then I paused by taking a deep breath, and then started to review what we did so far. It seemed the right thing to do, and looks of relief confirmed it. A few weeks later, here I am, reflecting on the Pause.

Usually very impetuous, I find pausing very difficult. Through hind sight, I realized that at least seventy percent of the times that I panicked could be avoided had I just paused, took a deep breath and counted from one to ten. Just like the disciple Peter in the New Testament, for whom Mom named me, I usually am found with the "foot in the mouth" disease." talking and reacting too quickly.

สถานพัฒนาคุณาจารย์

(Faculty Development Academy)

ชั้น 1 อาคารวิชาการ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

โทรศัพท์ 0-4422-4661 โทรสาร 0-4422-4662

URL: <http://fda.sut.ac.th>, E-mail: fda@sut.ac.th,

Facebook: <http://www.facebook.com/sutfda>

The Pause plays an important role in Western music. There are four beat pauses, two beat pauses, up till around sixteenth beat pauses as in some of Bach's music. The challenge for the musician is just that: to be quiet, to be silent. When I was young, I would skip the pauses and keep on playing. My high school symphony orchestra corrected that misconception in a hurry. The pause must be just right: not too short, not too long, otherwise the music would sound awful. I play violin, so pauses were not as challenging as I would imagine, for the timpanist. The timpani drum or kettledrum is an integral part of the symphony orchestra. Nevertheless, you don't hear the timpani most of the time. In Beethoven's Fifth symphony, you hear the timpani quite often, but that is unusual. Think of the discipline required to observe such pauses!

As academics, we all need pauses during the day. Last year after a heavy bout of experienced pain in December, I decided to pause to do yoga once a day. Ironically, the yoga poses (asanas) required pauses of ten or twenty seconds at a time. Ten seconds in the standing bow pose can seem like hours. When I didn't do yoga for a couple of days, my body would become tight as, well, a drum. And then back to yoga I would go.

I learned about yoga when I was around five years old. I saw my Dad do headstands in the bedroom in the morning before going on his medical rounds. Then when the violin bug bit me, I found the book, *Unfinished Journey*, by Yehudi Menuhin, the great violinist, where he described how yoga helped him play the violin. So I started practicing on my own, using Hittleman's 30 day Yoga Program. Oh how easy the book was then. After that I joined my first yoga class, and then I came to Thailand. While the Tai chi bug bit me, in this little used book store near the Emporium in Bangkok, I found the book *Beginning Yoga Class* by Bikram Choudhury. And so I began practicing off and on according to the book, until December 19th of last year, when I decided that I would try to do such yoga every day as much as possible.

Bikram's system consists of 26 poses (asanas). There are some quite challenging poses in there, but no inversions such as headstands, shouldstands, or ploughs. Bikram says that if I practice these 26 asanas daily, I will feel better. And he is totally right. Although I modify some of his poses since my knees are really hurting at times. Yes, the asanas hurt... but the pain, ironically, feels so good. And afterwards, I feel very limber. When I have to teach a lot, Bikram's system is a lifesaver. A pure Bikram class takes about ninety minutes. Somehow I only take fifty minutes, but I still enjoy a lot of the benefits. I turn on my favorite classical music cd while I do the yoga, with the Sorcerer's Apprentice, Rhapsody in Blue, Carnival of the Animals, and finally Beethoven's Fifth Symphony.

Thus the Pause has given me new life. I mention the yoga because there are probably many of us suffering from aches and pains while teaching. Before yoga, I could not even walk out of the lecture room because of pain in the shoulders. As I was looking for images for the pause on the internet, I found that couple of people acknowledge the pause as important. Perhaps I'll pause to read them too.

By the way, Bikram's Beginning Yoga Class is out of print. If you are very interested in looking into this, let me know. There is also a recording of Bikram's voice for a class on YouTube. However his class is very strenuous: I would recommend listening to your body very carefully and instead of going for the 110% that he recommends, keep it going at 70%.

Thank you for pausing and reading this article. Again, if you have any comments or questions, please feel free to let me know.

Thank you.

บทความเทคนิคการสอน

โดย อาจารย์ ดร.ศิริวรรณ โชคคำ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมเซรามิก
สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

เทคนิคการสอนจากรุ่นสู่รุ่น

สวัสดีค่ะ ท่านผู้อ่านทุกท่าน ดิฉันชื่อ อาจารย์ ดร.ศิริวรรณ โชคคำ หรือนักศึกษาเรียกว่า “อาจารย์พี่เมย์” เมย์เป็นอาจารย์ใหม่ สังกัดสาขาวิชาวิศวกรรมเซรามิก สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และเริ่มทำงานเมื่อปลายเดือนสิงหาคม 2558 หลังจากที่ทำงานมาได้ไม่กี่เดือน ก็ได้รับมอบหมายจากสาขาวิชาฯ ให้สอนในวิชากลางของสำนัก นั่นคือ รายวิชา 431101/531101 วัสดุวิศวกรรม (Engineering Materials) ในภาคการศึกษา 2/2558 ซึ่งในเทอมนั้น มีนักศึกษาลงทะเบียนเป็นจำนวน 1,927 คน เรียกได้ว่าล้นห้อง 1,500 ที่นั่งกันเลยทีเดียว ครั้งแรกที่ได้ทราบถึงจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน ยอมรับเลยว่า เกิดความกลัวขึ้นมาทันที เนื่องจากว่าเมย์ไม่เคยมีประสบการณ์สอนมาก่อนเลย แล้วจะสอนนักศึกษาจำนวนมากขนาดนั้นให้เขาารู้เรื่องเกี่ยวกับวิชาที่เราสอนได้อย่างไร หลังจากนั้นเมย์ก็นั่งทบทวนตัวเอง นึกย้อนลงไปเมื่อครั้งที่เรายังเป็นนักศึกษา ก็ได้คำตอบให้กับตัวเองว่า เราต้องสอนแบบกระตุ้นให้เขาอยากเข้าเรียนกับเรา ซึ่งเมย์ได้กำหนดเทคนิคในการเข้าถึงนักศึกษาไว้ 4 ข้อ ดังนี้

1. สร้างความเชื่อใจ และลดช่องว่างระหว่างวัย หัวข้อนี้จัดเป็นหัวข้อที่ยากที่สุดที่ต้องทำเป็นอันดับแรก ดังนั้นในช่วงโมงแรก จึงจำเป็นที่จะต้องแนะนำตัวเอง ว่าเราเป็นใคร เราเคยทำอะไรมาแล้วบ้าง เรียกง่าย ๆ ว่าเล่าประสบการณ์ให้เขาฟัง ซึ่งเมย์เลือกที่จะเดินให้ทั่วห้อง คอยและสบตากับเขา มากกว่าที่จะนั่งอยู่หน้าห้อง เพราะคิดว่าสิ่งเหล่านั้นน่าจะทำให้นักศึกษากล้าที่จะคุยกับเรามากขึ้น ซึ่งผลลัพธ์ก็เกินคาด เพราะหลังจากจบการสอนในคาบแรกนั้น มีนักศึกษาจำนวนมากเข้ามาคุยและสอบถามเกี่ยวกับรายวิชาในส่วนที่เขาสงสัย หรืออาจคิดตามไม่ทัน

2. สร้างบรรยากาศของความสนุกให้เกิดในชั้นเรียน หัวข้อนี้ เป็นหัวข้อที่เมย์ตั้งใจมาก ยอมรับว่าเอาเหตุผลตัวเองเป็นที่ตั้งเพราะสมัยที่เราเป็นนักศึกษา นอกจากความรู้ที่อาจารย์สอน เรายังต้องการความสนุกสนานในคาบเรียนอีกด้วย ดังนั้นการสอนของเมย์ จึงมีทั้งความสนุกและเรื่องตลกเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงานมาเล่าให้นักศึกษาฟังเสมอ และน้ำเสียงที่ใช้ในการสอนของเราก็ต้องมีน้ำเสียงสูงต่ำ เพื่อให้ นักศึกษารู้สึกไม่น่าเบื่อและหลับในห้องเรียน เรียกได้ว่า สอนแบบเล่านิทานและกึ่งทอล์คโชว์ไปในตัว

3. กระตุ้นให้เกิดความคิด วิเคราะห์ ก่อนการบรรยาย หัวข้อนี้ถือเป็นการเช็คถึงความสนใจของนักศึกษาเกี่ยวกับรายวิชาที่เราสอน โดยเราจะต้องตั้งคำถามเกี่ยวกับบทเรียนนั้นๆ อาจจะเป็นคำถามง่าย ๆ ไม่ยาก ให้เขาลองคิดหาคำตอบ และลองตอบคำถาม ซึ่งถ้าเขาตอบได้เราก็ชมเชยเพื่อให้เขาเกิดความมั่นใจ กล้า และกระตุ้นให้เขาตั้งใจเรียนในหัวข้อที่เรากำลังจะพูดถึง แต่ก็มีหลายครั้งที่นักศึกษาอาจจะตอบผิดบ้าง **สิ่งที่เราควรทำคือ การพูดปลอบใจว่า “เกือบถูกแล้ว มาถูกทางแล้ว มีอะไรอีกไหมนะ”**

แต่สิ่งที่เราไม่ควรทำเลยคือการพูดว่า “เธอตอบผิด” เพราะนั่นจะทำให้เขาขาดความมั่นใจ และไม่กล้าตอบคำถาม หรืออาจทำให้ความสนใจเรียนในรายวิชานั้น ๆ ลดลงก็เป็นได้

4. กระตุ้นให้เกิดความอยากเข้าเรียนในชั่วโมงถัดไป เมื่อการสอนของเรามีความครบเครื่องใน 3 หัวข้อที่ผ่านมา เมย์เชื่อว่า นักศึกษาก็จะติดใจและอยากเข้าเรียนในรายวิชาที่เราสอนมากขึ้น และสิ่งหนึ่งที่จะกระตุ้นให้เขาเข้าเรียนคือการทิ้งท้ายคำถามของบทเรียนถัดไป สิ่งนี้จะวนกลับมาที่การกระตุ้นให้เขาเกิดความอยากรู้ในสิ่งที่เราสอน และเกิดการหาความรู้ก่อนเข้าเรียนในทุกคาบอีกด้วย

สี่ข้อที่กล่าวมานั้นคือเทคนิคการสอน โดยอาศัยความชอบและไม่ชอบสมัยที่เรายังเป็นนักศึกษามาเป็นแนวทางในการสอน เมย์คิดเพียงว่า ตอนที่เราเป็นนักศึกษาเราชอบการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียนแบบไหน พอเราก้าวเข้ามาเป็นอาจารย์ เราก็ควรสอนและสร้างบรรยากาศการสอนให้ตอบโจทย์กับนักศึกษาตามยุคสมัยต่อไป

กิจกรรมของสถานพัฒนาคุณาจารย์

สถานพัฒนาคุณาจารย์ร่วมกับส่วนการเจ้าหน้าที่ ขอเชิญเข้าร่วมกิจกรรม

การเข้าสู่ตำแหน่ง ทางวิชาการ

โดย คุณศรีวิสา ตลับทอง

กำหนดการกิจกรรม

- ครั้งที่ 1 วันพฤหัสบดีที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559
- ครั้งที่ 2 วันจันทร์ที่ 4 เมษายน 2559
- ครั้งที่ 3 วันพุธที่ 22 มิถุนายน 2559
- ครั้งที่ 4 วันพฤหัสบดีที่ 25 สิงหาคม 2559
- ครั้งที่ 5 วันอังคารที่ 20 กันยายน 2559

เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมสถานพัฒนาคุณาจารย์
คุณาจารย์ที่สนใจสามารถลงทะเบียนได้ที่ <http://fda.sut.ac.th>
หรือโทรศัพท์ 4660-1 โทรสาร 4662

- กิจกรรมการให้คำปรึกษา การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดย คุณศรีวิสา ตลับทอง เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559

